

КЮПИ

№16

АВГУСТ 1978

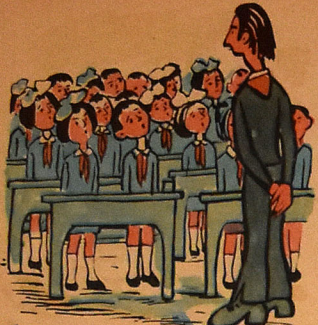
Сөзсүз Без слов

8344 8348
М. Ф. Ахундов adına
Azərbaycanın Milli Məclisi
Dövlət Kənd Təsərrüfatı Nazirliyi
Rəssam: Nəcəfəliyev

— Отурун, ушаглар, мөн үлөмлим дейлэм, буил де сизниле окуячагам.

— Садитесь, ребята, я не учитель, в этом году с вами буду учиться.

— Бас сәне нәдән суал верек ки, чаваб бер биләсен!

— Модалардан.

— G чен спросит, чтобы ты могла ответить? — O моде.

Десәм ки, Бақыда икинчи Пригороднае күчөсү 15 нөмрлүү евадә Јашуајан Гәрибисис Равчәвәз ивнин гоншудир, дәрфәксиниз: не олсун, аламы гоншусу олар да... татта онун бошбәсгә, авара, фирылдагычы адам олдуғуну билдирсәм белә, әһәмјәттер вермәјөкөксүз. Чүнки беллары аз дейил. Онлар нечә дона кирселәр дә, бә’зисиз тез, бә’зисиз бир аз кеч, чавазларына чәтирлар.

Амма бир сәвнә неч чур инанмајәкәксиниз. Нечә дә инансыңыз ки, гәрибисис киим бир авара һәп-һәпү илә нечә-нечә адема кәф кәлиб. Елдер Нурјиев, Гәроғлан Сәләдинов, Рәшид Мәммәдов, Вағиф Гурбанов киими мәјмәтләре вәд едиг ки, гүл-мәгдәтиндә асылы оларга, киими етһинәми авара вә шәһәрини һәкәси күшәсиндә истәсә онә мәнзилә дувадәлә биләр. Адаларыны чәкдјим кәләр дәнә душмәксинләр дәјә, «зирәки фәлән филрилдагычынни тиләвүнә һәмјәдән тез кечибләр. Гәрибисис не аз, не чәх, бу минвалла онлардан 26 мин 600 манатә нечә голәрибсә, неч биринин рубу дә ичкәмәјәб.

Пуллары јербәјәр едәндән сонра, додалгалты мызәләјәб:

«Олмәсәлди чәһәндә мәрәсләр, Јәгин ки, ач гәларди сәјәгәләр...»

МҮХБІР

АШЫГ СӘЈЈАҺЫН ӘНВАЛАТЫ

Мән ичәри кирәдә ашыг Сәјјаһ сазы тәзәчә көјнәкчәү әләршиди. Нөвбәти сәфәрдин гәлмәдәгәндән она баш чәкәјә, сәјдә һәтәмәсинә гулаг асмага кәлән дост-ашина дивар боу халчанын үстүдә бәрдаштурма отурушудлар. Сәјјаһын гәрибәксиләринә адәт етдјимдән бу вәзјјәтә тәччүблән-мәдди.

О, саламымы агызучу алыб мизабны рәлләре нечә вурдуса, сүмүләрәм дикшидди. Үстүндән дә «бој, бој, бој, балык балам» дәјиб, бир адема окуду:

— А јолдашлар, бу дәрәкәләр мәскәним — Астара, Ләнкәран, Масәллы олды. Әмәк чәбәһиндә ишләјиләрини Гәр бири бир икид мисәллы олды.

Мән онун хәсјјәтинә һәмјәдән Јахшы бәләд олдуғундан ишәрә елдим ки: «Сәләд, Зәнкулуни, — деди, — сонра да вур-бәләрәси. Әлини мисәлләре кеч кәрәк адым чәкдјим рәјонлардә не көрдүм, не әшдирин.

О, сазы дивара сәјкәјиб богазыны арыт-лады:

— Ичкәмә, дост, — деди. — Сән һәмшә фырланан тәкәрин арасына агач кечин рәйләрдәнсон. Күд киим тә’бим кәлмишди, гәлдуни ки?.. Јахшы, сән дәрәјән олсун. Амиа хәбәрләряг едирәм, мәғамы кәләндән-кәләнә зонкулуни дә вурчагам һа!.. Балы, авара јолун дүшүдү Ләнкәранә. Гој индидән сәјләјим ки, сонра Јадымдән чыхар, һалал олсун Ләнкәранын дә, Масәллын дә, Астаранын дә әһәмјәтләринә. Сидд-дјиләни ишләјиләр. Нечә дәрәјәләр, бу зонанын тәрәвинин Валтик сәһиләриндән туттуш сәһ тәпә биләрсәң, Мән һәлә орда оландә, јәни Ләнкәрандә, илүдүн ахырларыны дәрјар һа, нечә-нечә тәсәррүфат дөвләтә тәрәвз тәһвилли планыны јеринә јетирмишди. Машын сьнаг станциясыны дәјим, «Хархатан»дан данышым, Ленини адына тәсәррүфатын адымы чәким, «Октябрин 80 илли-јүн»идән сөһбәт ачым... Бирдир, икидир бә’жәм! Һәлә ону дәрәјәни ки, һәмки әрәфәдә Фугули адына, «25 Апрель», Бабәк адына, Нәриман Нәриманов, Низамни адына совхозлар дә әһдәлик һесәбына чәј јәрпағы јығыр-дылар. Јох, балам, доғрудан дә һалал олсун оларә. Әһдәлик көтүрүбләр ки, 180 мин тон тәрәвз, 9 мин тон чәј Јәрпагы, 5 мин беш јүз тон үзүм тәһвил версинләр. Вәрәчкәләр дә.

Ашыг Сәјјаһ бирдән алачы гуш киим јериндән сәјтәјәб, дивара сәјкәјиб сазы көтүрдү не зонкулуни вурду, не вурду:

— Ај јолдашлар, мән һәмсындән данышым, Бир дәјил, ој дәјил әрләр-әрәнләр. Мәним сөзләриним бұдур күтәһи: Вәр олсун тәрәвз јетидирәнләр.

О, ушагын көтјридји чәјдан бир гуртун ичиб боғазымы јашлады вә сәјдә биләлди: Масәллы чәмәтә дә ишкүсүр чәмәтә-дыр. Орда оландә јолуму һәрләјиб-фырла-јыб Гәсәмлы тәрәвзә гобулу базасына салдым. Сөһбәт әсанасында мә’лум олду ки, тәрәвзәлә мөшгүл олин 25 тәсәррүфатдан биздир чәми бир кәсирдә галмышды. Бу ил исә масәллылар дашдан кечән сөз вәрбиләр, бир дәнә дә олсун һәсәлјән тәсәррүфат галмәјачат. Гулаг асым, ај ишкүсләр, көрүн бир күндә дөвләтә не гәләр тәрәвзә тәһвил вәриләр: Круискаја адына совхоз 300 — 350 тон, Ахүндүн адына совхоз 150 — 200 тон, «1 Мај» совхозу 300 тона Јахшы... Рәјон үзәрә исә һәр күн ики мин тонә гәдәр... О, гәлпәтән сөзүнү јәрыда кәсиб шүбһә-лишүбһәни мәно бахды:

— Күдүсәјиб еләмә. Сәнә зарәфат кәл-ирәдир?

— А киши, — деди, — зарәфат ишјә?

Инанырам, лап о јана дә кечирәм. Амма бир мөсәлјә шәк-шүбһәм вәр. Ола билмәз ки, тәрәвзә мәсәләсиндә бутун ишләр дүббәдүз олсун.

— Паһ атоинан, һөсәләксиз адам! — деди, ашыг Сәјјаһ шаһыгытә илә әлини әли-не чырдыл. — А гәлдам, сәнә киим деди ки, кәм-кәсир јохдур? Иш олан јердә чәтмш-мәзәлг дә олар.

О, јенә сазы сөнәсинә сәхдјим: — Буну бирдәрәлик билмәлјим ки, Пәланла әһдәлик долмаса олмәз. Бә’зи адамларын кәрәмәтіндән Кәм-кәсир, ај гәга, олмәса олмәз.

Гулаг асым, снәз бир гәләр дә бу кәм-кәсирләрдән данышым. Мәсәлдә тәрәвзә гәлдулу бу сәһтәһи бағзысың тә нөмрәли бир мәнәтәһи вәр. Гәминдән Әһманов һа гә-бүлдар һәсәнага Әсәдовун сәјсәкәрларығы үзүндән базаја не гәдәр зыян дәләс Јахшы-дыр?

Отуранлардан бир сөз атыды: — Күлли миңлардә.

— Вәрәкаллаһ! Јахүд һәмни базаның 3 нөмрәли мәнәтәһини көтүрүң. Мүдир Чүм-шүд Әһманову сәјсәкәрләмотиндән мәнәт-гәдә не гәләр чәтмшмәзәлг олуб?

Ашыг Сәјјаһ «Күлли миңлардә» дәрјини үзүнә тәрә-тәрә бахыб, өзү өз суалына ча-ваб вәрди:

— Ијримн үч мин манатдан артыг. Мән һәлә о мәнәтәһини әмтәшәунәсы Јусифәли Агајевин тәһсирн үзүндән 84 мин манатдан артыг дәрјән зыяндан данышымарам. О ки галды 1 нөмрәли мәнәтәгә, даһа күдир Тәл-ләб Бабәјевә дәјиләм сәһм јохдур. Онун дә кәрәмәтіндән мәнәтәгә 7 мин манатдан артыг зәрр чәкиб.

Күндә отуран гәрәбүдәлји арыг адам сөһбәтә гөшулду:

— Дардин алым, ај ашыг, бәс неч бизим Астара тәрәрдән данышымарам?

Ашыг чәп-чәп она бахды:

— Демагогуг еләмә, — деди. — Мәчләс ичиб кәлдјин бәс деди, һәлә суал дә вәрисәң... Астарадан не данышым? Адымы гәлмәсуңуз ки, һавалар Јағрулу кедир, тәрәвз кеч јетишди, кифәјәт гәдәр хижр мәһсулу топләјә билмәдәң... Бунлар һа-мысы бәһәндир. Мәним баһам чыхмыр. Ләнкәранын бир совхозу гуртаран јердә си-зин тәсәррүфатын әразиси башлајыр. Һәва бир, кәј бир, јер бир. Нечә олур, һәва шә-раити сизни тәсәррүфатларә зыян курур, Ләнкәрандакыларә јох?

Арыг адәм дилбоғазә гәлмәдә:

— Ону билмәк олмәз.

— Көрүрсән демагогосан, — дәјә ашыг дилләнди. — Бүтүн кәстәричиләр көз гәб-гындадыр, «Шофәт», «Совет Азәрбәјҗаны», «XXII партија гурултайы», «Азәрбәјҗа-нын 50 иллиңи» тәсәррүфатларында хижр мәһсулу тәдәруҗуну вәзјјәтјә не јердә галды? Динимрәң? Намдәф тәдәруҗу нечә? Јенә башлајачагәсан һәна шәрәити аман вәрмәди. Бунлар һәмсыс, бајаг дедим, бә-һәндир! Истәјирсән лап етан илүн мұабғит дөврү илз бу илн мұағјәсә едм. Анчәг елә-мәјчәјәјим, чүнки бөрчлү галарсан.

Мән сәһтәһи бахыб Јавачыча ајага галх-дым. Гәлмәјә Јахын отуруғундан кедимши-дән неч кәс хәбәр тутмәди. Ашыг Сәјјаһын сәси исә мәнн дүз доғтага гәләр отүрдү:

— А јолдашлар, мән һәмсындән данышым, Бир дәјил, ој дәјил әрләр-әрәнләр. Мәним сөзләриним бұдур күтәһи: Вәр олсун тәрәвз јетидирәнләр.

— Саатларла бош-бекәр отуруб көлзәјирки, анчәг бунлар бизим әмәк стажымызә јазылар.

— Сәдим, ждем часаи, ничего не делаем и все это вхо-дит в трудовой стаж.

Р. ӘММӘДЗАДӘ
Б. БҮСЕЈНОВ

ТАКСИ ВӘ СӘРНИШИН

— Ај киши, бәс сән демәдирн ез гәјядачагам, һардә итнб-бат-мысан? Бу на үст-башдыр белә, шалчытын ичидә узаныман, нодир?

— Уағр јолдур дә. Вахтында көлиб чыкмаг олур ки?

— Хәсәкликдә һачы Гәрамы әемисин! Таксијә кишиб кәлә бил-мирдин?

— Еһ... Елә таксијә минимшидм дә. Анчәг бир саатдыр бу јоллардајам.

— Нә? Разиндән бура бир саат? Кәмә фырылдаг көлзирсән?!

— Билирсән, арвад, мән Разиндә миңдир таксијә. Софра бир нәфәр дә әлладил машына. Сәбуңула кедирди. Шофәр деди, буғу дә көтүрә, јолуғуз елә ордан кетир. Гәра, кетдик Сәбуңуңуну о башында. Ордан дә бир нәфәр миңди ки: «Мәни апар 8-чи Километрге». Шофәр деди, елә јолуғузма үстүндидир, кедәриң.

— Сән дә разы олдуң?

— Һә, нејләјәјдим? Кетдик чыхды 8-чи Километрин о башына. Бу адам орда дүшән киши, һардәсан бир мәрдиһазар чыхды. Деди: «Гәра шәһәр!» Шофәр буну дә көтүрдү.

— Кәфә бағмысан илн...

— Һә, Гәра шәһәрдән дә бир нәфәр Азнефәтчән миңди. Демәк, Разиндән бура кәлиңчә шәһәрин јарысыны фырлакмышыг.

— Јахшы, мән фикир вәрдиндән ахы, сән бизим күчәдә ниядә кәлдин. Машыны гәлмәјачан сүдүрү билимдирин?

— Ичиндә бир нәфәр вәрды. Микрорајона кедирди. Она көрә елә ашағдә дүшүрдү мәнн.

— Киши, шофәр о гәдәр ки, гәзаныб, елә сәни пулсуз дә көтүрә биләрдә!

— Ај көтүрди һа! Үч манат вәрдин, үз-көүнү турушту. Кәрдүм о бири мұштарјә дәјир ки, не гәначәһсыз ададыр, бир саатдыр кәздирәрәм ону, мәнә үч манат вәрс. Һирлә машыны јериндән елә тәрәптди ки, күзәнин палчыгы үстүгә сычрады.

Арвад һөсәләндән чыхды:

— Мајмаг! — дәјә әринин үстүгә чыхмырды. — Сәнә о дә аздыр!

Зәфәр ЈАГУВОВ

ТӘБИӘТ АЛРЫ АЛӘМДИР...

[БІР МӘШӘБӘЙИНИН ДИЛИНДӘН]

Мән бу вәзифәјә кечәндән сонра тәбиәти даһа Јахындан танымышам. Бахырсан тәбиәт, дили јох, агзы јох. Чәп-чәп, бир кәлмә дил-ләнән дәјил. Чүнки гүрән кеңиши-дир. Биләр ки, икисә евләдә јә-мәсә, јәшлә билмәз. Мәсәлән, ја-јын гызырлардә чыхырсан мөшә-бә, чәкирсән булаг бәшиндә мөшә-бә, вурурсән арыг, пәлзәт ел-јир. Ја көтүрәк сәрин булаглары-нын сүјунү. Дәрмәндәләр арығын. Кәрәк тәбиәтин һәр нө’мәтиндән вәрәдән. Гышдә јашылбашыны өв-ләсәң, јәлдә көлјиниң. Тәбиәтин кәшикчиси олсан, ондан дојумлу-луғуну көтүрмәксән, адема не дәр-јәрләр! Мәнимчүн тәбиәт јағлы бир тикәдир. Чәрәһини, гыргөв-лүн башыны үзәндә голума күч кәлр, кезүмә ишмг. Бир дәрфә

гызым ева бир албон китирди. Со-рушудм, а бала, нәмәксирсән буну! Деди, һәрбирн дүзәлдәчәјим. Он күндән сонра албонун ики доғду гүрдү-тушла. Јахшы, не хәјир көрдү-м, јәшә гәдәр гүрдү-тушди! Мән бу гыш бир гәз вурмушудм, ики күн этник једики, гуртармады; түңкүндән дәр бир кир бәз балыш тутду. Белә шәјдир тәбиәт. Јахшы јадимыздә сәхләјим мәнни иттигим. Лазымы-ныз олар. Нечә! Хошуңузә көлмә-дә чыхышм! Тәбиәтин досту белә дәнәһимиз! Ај чәмәһи, мән ки, ону писләмәрсән. Буларымы сизә даныш-мәсә сонра дәрјәрсиниз филән мөшәбәјн јейиб-итирән ададыр. Ахы, мән истағирәм ұванымына јә-ман дәјилсин...

Әмгиргулу ГУЛИЕВ
[Дәвәчн]

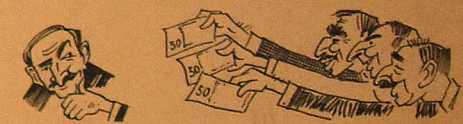

Стройку: пришла...

и ушла по собственному желанию.

Рассам В.с. ТЕРНАВСКИ

МАЈМАЛАР

Вағаршак Бабәјан Бакынын Шаумјан рәјонунданкә әһәлјә мәншәт хидмәти комбинатына сәһә мүдирн тә’јин олунан күнү 70 нөмрәли бәр-бәрханәә көлиб, ордан-бурдан сөһбәт сәләндән сонра усталарә деди:

— Сизин не вәчинизә, һәрәзинин бәш-он муштариси вәр, һәр дәрфә јанкымыз кәлмәдә чыбинизә үчүн-бешдән гојуб кедирләр. Вәр мәнни һалыма, гуручә мәләчибә бахыр.

Онун бу ишаресинә һәј вәрән олмәди. Бабәјан дә үзјиндә не кө-тур-гәј етдәс, кәфдин позмады. Бир нечә күндән сонра јолуңу јенә дә бәрбәрханәдән чыкты. Усталары башыма јығиб килејләнди:

— Ишләр фырыгдыр! Белә бир «хөдовәј» јер дәрјәксән әллимиздән чыкчағдыр.

— Не олуб! — дәјә дәрләкпәр тәһмишлә хәбәр алдылар.

— Не олачат, бәрбәрхананын јерини дәрјидирмәк истәјирләр. Сиз бурадан узага көтүрчәкәләр.

Усталарын овғаты төл олду. Бабәјан һијләкәрәксинә гымышыб, әләвә етди:

— Вәзјјәтдән чыхыш үчүн әл јерк вәр, әмиа бу ишә мәрә једди јүз манат мәјә гојмаг тәләмәд.

Онлар вахты фәвгә вәрмәдән адема әлини манат гојуб, Бабәјанын дедјин мәбәғ дүзәлтдиләр.

Бу әһвалдан бир гәдәр сонра Бабәјан јенә усталарн кәфизә соған дөрдәд. Инди дә бинанын тә’кири үчүн филән гәдәр пул ләзән олдуғуну билдирди. Һәм дә үрәкәриһә хал салды ки, ләик тәрәпсәнләр дүһән бағланчәкәт.

Усталар ерәнчәли олдуғларындән бу дәрфә дә сәһә мүдирини әв-ләкнәш үсүлсә рәз сәлдиләр. Даһа неч биринин ағына кәлмәди ки, бинанын тә’кирә еттиҗаны вәрса, буну бәтә олдуғлары тәһшилат етмә-ләндр.

Ишчиләринин тиләвә олдуғларымы көрән Бабәјан фикирләш-ди: «Не вахта гәдәр мән онларә бадалаг көлиб, пул гәлпәрдәчәм! Јах-шысы бұдур, мааш вахты һәр устәдән он манат јығиб вәрсинләр икән!»

Елә дә оладу. Бәрбәрләр бу тәһширә әлүстә рәзләшдиләр. Чүнки сәһә рәкиси билдирмәксин: ики дөббәләсә, јерини дәрјиниб узага көн-дәрәчәк.

Башга рүшәрткәләр киими Бабәјанын дә ишләкпәрн узун чәкмәди. Лазымы чәзәһсини алды. Бәс белә бир фырылдагыҗа әлданнарә не ад вәрәсәни! Мајмаглар.

Әләкбәр БАБАЈЕВ

«ОЛМАСАЛДИ ЧАБАНДА...»

— Ишчиниз мөнкөнөнн столуна није беркидиби!
 — О бизим штатда чилинкор һесабындадыр.
 — Слесарни тиски эчем прикренли?
 — А он у нас в штате слесарем числитсы.

Рессам П. ШАНДИН

ЕВ МУАЛИЧӘСИ

Сәһәр сәат 6 олар ја олмадым, гапы дејлду. Ачдым. Гоншуну ушагыны көрүп тәвчүбландим:
 — Хейр опа, а бала! — дедим. — Машаллаһ, лап түкүдүрмәздән ојамасын.

Ушаг көнөлә-кәкәлә дипломди:
 — Әмм, башна дөтүм, амам дејр, дөдәм өлүр, өзүмү јетирсин.
 Төләм-төләсин көрүниб, өзүмү чатдырдым гоншумкыла. Кишини доғрудан да һалбаһан көрдүм. О, узандым јердә титрәјрди. Данышдырдым, дипломди. Даһа доғрусу, дили сөз тутмады. Үзүмү өз сәһнә-бәсиһә түтүп дөдим:

— Бәчи, хәстән тәчили оларга Сарычалар көнд хәстәханасына апармаг ләзимдыр.

— Сөзүмү тәвчә гүртәрәмшымды ки, хәстә јериндән дик галхды. Отағым ортасына сымрајыб, башлады чыргы аура-аура ојнамаға.

— Ләзим дејил, мән сәғалдым, — дөди. — Истәјрсиниз мөни Сарычалар хәстәханасына гојуб, сонра да ордан мејдими чыхарсынмыз! Елә шәј јохду!

— Сусмағамыз разылыг әләмәти киши гебул едән хәстә, тәвзәдән јеринә узаныб башлады мағри гајда ила титрәнәлә. Ес салыбоси әрнини вәзијитиндәки бу гејри-әдиллиги белә изәб етди:

— Сарычалар хәстәханасында хәстәләрә хидмәт пәсидр. Муаличәни башдансөвдү апарырлар. һатта дејирләр, елә вахтар олуп өлүм һәдәсәләрини гејднәјатдан киләјибләр. Неч кәнд Советнио дө хәбәр вермәјибләр. Кадрларын сечилиб јерләшдирилмәсиндә дә әјитликти вар...

— Хәстәни титрәмәс јөнә кәсди. О, додағалты мизмилдамаға башлады:

— Бәс ону нијә демәрсен ки, кәндәрден тутмуш пәпәтәләрә гөдәр хәстәханә интамиз сәғалмыр! Азәрләрә едди кәтирдикләри габ-гаһага хәрәк јејирләр, зүсуси јорған-дөшәкләриндә јәтирләр! Балам, хәстә мән дејиләм! Кетмирәм дә.

— Гоншу, онда сәни апарат мәрһоз хәстәханәја. Јә'ни Сағатлыја. Кишидән бир ғышгырыг чыды, аз галды үрәјим дүшсүн:

— Ора да кетмирәм!
 — Нијә!
 — Чүнки бир хәстәханә ки, јашајыш биналарында јерләшә, орда адам сәғаләр! Кәчи ки «Кирпи» дә бу мөселәни јазмышды. Амма сәнин Сәһнәјә Нәзирлијини нејләди! Неч нә!

— Јахшы, бәс елә белә титрәјә-титрәјә галачагәси! — дејә хәбәр алдым.

— Бәли, арвад төпитмә һазырлајыб гејачаг белима, төрләјиб сәғалдым олар. Арвад, зирәк төрпән!

— Мән чиниләримки чөмб дилләдим:
 — Өзү билип јашыдыр. Амма әвләсәләс елә муаличәси даһа фај-мен чиниләримки чөмб дилләдим:
 — Өзү билип јашыдыр. Амма әвләсәләс елә муаличәси даһа фај-мен дөдилярини бирчә-бирчә республика Сәһнәјә Нәзирлијинә јазса. Бәли бир ачыма чәкилдәр. Аһ, нә вахта гөдәр өз муаличәсиндән истифадә әдәвичәси!

МУХИРЗӘДӘ

Кирпи "НИП" ПОЧТУНДАН

АВТОБУС, ЈОХСА...

Кирпи әми, һәр дөфә автобусла һәзрә көндиндән Гусәра кәдиб чыкәна киши бир-бирини үстүнә гәләмиш бәдымчан шорбәсиһә дө-нүрүк. һөлә ушағлы гадынлары, гочалары демирки. Сәбәби дә Бүдур ки, Мучуг, Учур, һәзрә, Кирки, Ләчат, Јухары Зәјүр көндләри илә Гусәр шәһәри арасында чәми бир (!) автобус ишләјәр.

Бу һагда әләгәдәр тәшкиләтләра шинәјәт әмоғәнд јорлүмүшүгә дә һеч бир нәтичәси јохду.

Көрәсән нә вахта гөдәр белә олачаг!

А. СУЛЕЙМАНОВ, Б. МУСТАФАЈЕВ,
 С. ХАНИШИЈЕВ

БИР БӘЈӘТДӘ ДӨРД ЗИБИЛХАНА

Бакынын Шорифадә көч-синдикә 7 «а» ва 7 «б» нө-рәли биналарә кирәјәтишиләр көчәндән сонра, һәр евини габа-ғында худмани бир зибилхана дә тикдиләр. Анчаг ораја һеч киши зибил туғламады. Биналары габағындагы чөкәлик дол-дугулуғ асфәтләмәләрдән, һәрә өз зир-зибилни ора ағды. һатта Јухары мөртәбәләрдә Ја-шајан бә'зиләри ашағы дүшмәјә зәһмәт чәкмәди. Әлиһә кечәни сәвјандән һәјәтин ортасына вы-зыллатды.

Елә ки, јај кәлди, патомиз-ликдә пәјдә олан милчәкләр ачыг пәчәрәләрдән мөзилләрә долдушуб чөвлән етмәјә башла-ды. Бу һагда шинәјәт едәләрә исе дејиләр:
 — Бәлә сизни евләрини габа-ғында ва Јаһандә Јени биналар тикшәлөк. Ондан сонра һәјәти-низ сәһманә салыначаг.

НӘ ВАХТА ГӨДӘР?..

Кирпи муаллим, биз Бакыда Ин-шаатчылар проспектиндикә 33 нөмрәли тәзә евин 4-чү блокунда јерләшән мөзилләрдә јашајы-рыг. Билирик, дејәчәксән: чох мубәрәк! Шәһәрин мәркәз јери, евинизни габағында һәмси истә-тәләкә истәсәниз автобус кәдир!

Отағларыңыз ишыгы, күнәниз ја-рашыгы. Даһа нә истәјрсиниз?
 — Бунлар һәмси доғрудур ва үрәјимизчәдир. Бирчә су мәсәлә-синдән сәваји. Нечә илләрдир ки, бизим үчотәглы мөзилләрә су кәлмир. Әлиһә кечәни сәвјандән һәр күн гоншулары наһаһәт еди-рик.

Инди дә дејәчәксән: гоншулар-данса, бу ишлә әләгәдәр идәрә-ләри наһаһәт един ки, һеч олма-са бир сәмәрәси олсун.

Инан ки, мөзил-истисмар кон-торундан тутмуш Бакы Су Көмәри Идарәсинә киши кәдиб-көлдәк-дән һәрәмиз нәчә чүт алағабы јыртымышыг. Фајдәси јохду. Су дардимиз ки дә демишкәс, ағыз-ларына су алыб сусублар.

Бәлкә онлардан сәи соршасән нә вахта гөдәр белә олачаг!

САКИНЛӘР

— Арвад, көрмүрсән гоншу өзүнә машын алыб! Тез дөфтер-гәләми бәри кәтир!..

— Ты что, не видишь, сосед машину купил, скорей носи бумагу, ручку!

Рессам М. МӘММӘДОВ (Мәсәләли)

Сәһәр евдән чыкәнда арвад тапшырды ки, базарлык еләјим; бир аз мәр-мәрәлә алым.

Колхоз базары гарышта јувасы киши гајнајырды.

Пиштахталарын үстүндә сәлиғә илә Јы-ғалмыш раһкәрәк мөјләләр көз охшајыр-ды. Бәра өз малыны бачардыгы киши тә-рифләјиб муштары чығырды:

— Кәл апар, мал апар! — дејә бири ар-мудун саглағымдан түтүб фырадырды. Бир баштасы исе гарышындагы хурмагы көстөрөрәк чығырды:

— Гарда вар белә көһраба! Кәл апар, ај муштары, утапма!..

Базары хәли долашдыгдан сонра ләзим олан мөјләрин, дөмәк олар ки, һәмсиһәни алышмадым.

Ән «бәһали» чәркәнин јанында адам исе-ботән аз иди. Торбалардагы фындыг, гөз, бадам төләсиһә нәзәр сәлдәм. Пиштахта-нын архасында дуран мәнә таныш кәлди. О, төләсмәдән чај ичир, гоншусы илә уча-дан данышырды. Башындагы айдатра хә-зиндән олан гулағлы папаг сәнки чокдан бәри ғырхылмамыш үзүнүн давамы иди.

СОРУШМА КИ, БАРАЛЫДЫР...

Мөни көрчәк Јарымчыг стөканы Јерә гојду, әлләрни бир-биринә сүртөрәк деди:
 — Бә, гагаш, нә ләзимындар? Албухара, бадам, күстә... Хәтрин нә истәјир, апар. Бәт пул вермә!

БЕКАЈӘ

— Гөз ләпис нечәјәдир? — дејә соруш-дум.

— Беч нечәјә, муфтә! Нечә килә ләзи-мындар? Вутун базары көзән белә гөз та-масын. Өзү дә Гах гозу.

— Инди ону тапмадым.

— Дост, мөјәр сән Гаһдәсан!

— Нечә бәјән? — дејә оғлан гашларыны чатды.

— Чүнки срақуғун сәни бәх, елә бу пиштахтанын архасында луму, мандарин ситән көрүшүдүм. Онда да аңд-амаһи едир-ди ки, мал Ләнкәран малдыр...

Ситымы әлиһи јәлләјиб көзүнү гајды:
 — Интәрәсин адамсын, хәләғлу, өзү дә охшунуна охшајырсын... Дөмәк, әвәр бири физик «тиһләс» плаш сатырса, сәуидән белә чыхар ки, о күтлөг финляндиялы ол-малдыр?! Өчөб ишдир!

— Доғрудан а... һеч дәхли вармыш! Мән дә јалшымышам бу гөз сатанын јахасында. Кәчән һәфтә өзүмә јапон көһрәј алдымг гадындән һеч сорушуду ки, сән Јапонја-дәсан, ја јох?

Јалчың ӘЛИЗАДӘ

ЛӘБӘТӘБИ - КРИШОМИШ

— Ешитдим о кәздјин ғызла әрән дөјиб... һейф, көр нә гәдәр вахтин һәдәр кетди.
 — Әлбатто, дүз бир ил иди ки, кечә-күндүз киши-күчүмү атыб, она машын сур-мак өјрәдирдим...

Футболчудан сорушурлуду:
 — Арадын сөндән күсмүшдү, инди нечәсиниз?
 — һеч-һечә олду.
 — Нечә јә'ни!
 — Мән дә ондан күсдүм.

— Ханым, сизин нөвәниз ушағларә ојнајанда һөвүзә дүшдү!
 — Аман, алләһ, јә'ни доғрудан дә мәнә о гәдәр јаш вермәк оләр!

— Гоншу, ачарымыз итиб, сән өз ачарыны вер, бәлкә бизим гапыја дүшдү.
 — Хейр, дүшмүр, дүнән өзүм јохламышам.

Афәг ГУЛИЈЕВА

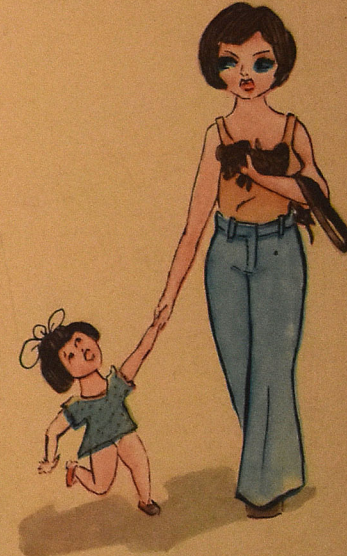
ЗАГС-ын мүдәри оғландән сорушур:
 — Нөвәчин дөфәдир өвләрсиз?
 — Бу ғызла биринчи дөфәдир, — дејә оғлан чаваб верир.

Оғул:
 — Ана, тәншы доғдум ғызым хәсијәти лап сәнә охшајыр.
 Ана: — Бүрәх ону! Икә гочун башы бир газәндә гејнама!

Сәғибә КӨРИМОВА

— Өриниз ева сөрхош кәләндә, нә үчүн белә севинирсиниз?
 — Чүнки о бу вәзијәтдә оландә икә күн јәтир, гулағым динч олур.

Фәһл АҒАЈЕВ (Ләнкәран)

— Аначан, мән дә гучағына көтүр...
 — Мама, меня тоже возьми на ручки...

Рессам Ш. МАҢМУДОВ (Арсу)

АТМАЧАЛАР

О сүр'өтлә ки, Јухары итәләһир, киши орби-тиндән чыха биләр.

Төгнитди лајһәсини јумшаг карандашла чәки ки, позәндә јери галмасын.

Алтындан стулу итәләјәндә һәмишә шүкүр едирди:
 — Нә Јахшы ки, боғазымда кәндир Јох ниш!

Елдәниз ИБРАҺИМОВ

ТОМОН

ФӘРӘ ӘДИ
 Өтүрүб сохулчаны
 Фәрә һәзәм-рабәдән,
 Әдә егди: иланларын
 Нәслин кәсәчәјәм мән!
 Сә'ди ФӘТӘЛИОҒЛУ

МӘЗӘЛИ СӨҢБӘТЛӘР

ДОҒРУ ЧАВАБ

Физика муәллими:
 — Тутте ки, мән ишыгы јакдырмаг истәји-рәм, о исе Јаһмыр. Дөмәли, нә баш вермиш-дир!
 Шакирд:
 — Дөмәли, ишыг пүлүнү вермәләсәсиниз, муәллима.

БОШАМАГ ИСТӨЈИРӨМ

Бир нәфәр вәкилин јәһинә кәлиб дејир ки, арвады һәр чөкә ливә сатылан будкяларын га-
 бәгынә кәздјин үчүн ону бошамаг истәјир.
 — Сизин арвадыңыз ичир! — дејә вәкил тәвчүблә сорушур.
 — Јох, чаным, сиз нә данышырсынмыз! О, ливә будкяларыннын габағында мән ахтарыр-дыр!

БИЗ КИ, СИЗИ ТӨЛӘСДИМИРИК

— Алло, полицияникәдир! Елә һәким чығыр-дырмаг олармы!
 — Кәдир, ја сабаһ үчдән сонра зәки ауртун, ја дә бу күн өзүнү гебула кәлини.
 — Азы, мөним гыздырмам вар, төгетим јох-дур, хәстәјәм.
 — Өзизми, биз ки, сизин төләсдиририк, сә-ғәландән сонра көйрәсән...

БЕЛӘСИН ҺАРАДАН ТАПАЧАГСАН

— Даһа бәсдир, сабаһ арвадындән арыл-маг һагда мөһкәмәјә әризе верәчәләм. Дүз олты ајдыр ки, мәнмишә дәншшир.
 — Достум, сән бир јазыш-јазыш фикрләш, никичи белә пәл-дәнимәз арвады һарадан тапа-чагсан!

Топлајычы-Рәһиз БАҒИ

Эскалация американской жизни.

Рисам А. АНИСИМОВ

КИРПИ

№ 16 (628)

1952-чи илдэн чыхыр

«Коммунист» гезетинин
нашри

Баш редактор

Салам Гәдирзаде

Редакция һејәти:

Рүф'әт Әһмәдзаде
(Баш редактор жуаһиши)
Нәриман Зейналов
Нәчәфгулу Исмајылов

(Бөдн редактор)
Гулам Мәммәдли
Сүләман Рүстәм
Зәһид һүсәйнаде

БИЗИМ УНВАНЫМЫЗ:

БАНЫ, 370146

Б. Авајјан нүвәси,
529-чу мөһәллә

ТЕЛЕФОНЛАР:

32-29-53

32-29-67

32-12-26

ФГ 07602, Сифарши 4591.
Истеһсалата верилмишидр:
7. 8. 1978.
Абуна снмәти:
6 алыгы 1 м. 80 гал
Кәһүзә форматы 70X100%
Һәкми — 1,4 чәп варағы.
Тиражи: 134043.
Чәпә иһзаланышы:
24. 6. 1978.
Баны шаһери «Коммунист»
нашријәтинин матбәси.

Баку

Азербайджанская
ССР, сатирический
журнал «КИРПИ»
(«ЕЖ») на азербай-
джанском языке.

Индекс 76414

Гимәти 15 гәпкә.